

DRUŠTVO SLOVENSkih KNJIŽEVNIH PREVAJALCEV
SLOVENIAN ASSOCIATION OF LITERARY TRANSLATORS

NOMINACIJA ZA SOVRETOVO NAGRADO 2020

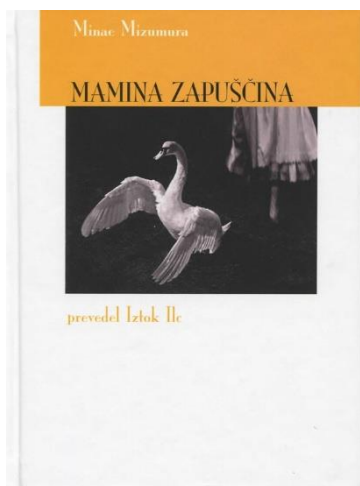
Utemeljitev komisije v sestavi Matej Hriberšek – predsednik, Vasja Bratina, Saša Jerele, Suzana Koncut in Damjan Zorc.

Iztok Ilc

Foto: Vid Brezočnik

Prevod dela Minae Mizumura: *Mamina zapuščina* (Litera, 2019)

Iztok Ilc po diplomi iz francoskega jezika s književnostjo in japonologije že petnajst let prevaja iz japonskega in francoskega jezika in ga zanima predvsem zapolnjevanje belih lis v poznavanju japonske književnosti v Sloveniji. Pri izboru zato posega po osrednjih avtorjih 20. stoletja in je že izoblikovan književni prevajalec, ki podpisuje številne vidne in v javnosti dobro sprejete prevode japonskih avtorjev, kot so Kenzaburo Oe, Haruki Murakami, Kobo Abe, Natsume Soseki, Yukio Mishima, Shusaku Endo, Yasunari Kawabata, Matsuura Rieko, Ryu Murakami, Hiromi Kawakami. Prevedel je tudi kultni japonski zgodovinski roman *Samuraj* Shusakuja Endoja in pripravil izbor poezije pesnika Shuntaroja Tanikawe. Med njegovimi prevodi iz francoske književnosti so markiz de Sade, alžirsko-francoski pisatelj Yasmina Khadra in nazadnje Michel Houellebecq.

Leta 2019 je prevedel kompleksen in obsežen roman *Mamina zapuščina* uveljavljene japonske pisateljice Minae Mizumura o dobro situiranih sestrkah srednjih let, ki si želita čimprejšnje smrti ostarele, zahtevne in razvajene matere, saj ju ta s svojimi muhami vedno bolj izčrpava. Ta večplastna obravnava ženske usode sega od kritike japonske tradicije in njene patriarhalne podlage prek neselektivnega prisvajanja zahodnih vzorcev do kritike sodobnega japonskega zdravstva in ekonomije, hkrati pa odpira številna identitetna vprašanja in moralne dileme. Delo se naslanja tako na tradicijo japonskega prvoosebnega romana kot na feljtonske romane v duhu Flaubertove *Gospe Bovary* in

Demonskega zlata Ozakija Koya.

Prevod Iztoka Ilca odlikuje prefinjen občutek za jezikovne situacije in registre, s katerimi avtorica gradi pripovednost in napetost. Jasno zarisan dramaturški lok in slog, ki temelji na platenju, ponavljanju in variacijah, predvsem pa na živih dialogih, je Iztok Ilc spretno in z veliko natančnostjo prenesel v slovenski jezik, s čimer se bralcu razpirajo številne ravni besedila. Poglobljeno se je lotil tudi referenc iz evropske in japonske književnosti in kulture, ki se skrivajo v besedilu. Prevajalske rešitve so okretne, inovativne, delujejo naravno in besedilu dajejo prožnost in neodmaknjeno sočnost.